

Dei uisum ab ipso Deo, illo dōdy tempo. donat. Sed
 facilia est locorum conlatio, si sine intellectu, non in-
 gressi, et non intelligentes fuerint, malitia. s. Nāy
 pēncipio, inquit. Athana. sua. malitia. nōy fuit. Id
 quod itay annotatio non taret, quāy de patre et m-
 fantibus malitia. loquitur, quāy ruy qdālo tū a-
 pōlōtix tū pāyoy. apponit, quā pōnat in malay
 vel de 2. Cor. 12. 10. Deant tunc pū pāy quāy pō-
 na et pōnfata hominē. etatis: malitia autēy, pūy.
 ut qdāloq. loquitur. Deant sapientia et pōnfata bo-
 nitate, pō. simplici malitia, ut alibi dicit. Itaq. im-
 pliciter solummodo mōdy, impicitur, et nulla sapien-
 tia pōnfatay pōnfatay, pō et tūy significat,
 qui ruy bōy dōtibus, malitia sua et dōlōy nōy est.
 Iohā dōtūy Hebraice op. (pōnfata mōdy) Gūy
 dicitur eplos et ab Hōyonymo, simplex: nōy prop-
 terea tamen sapientia et pōnfata, et mōdy pōnfatay
 ut pōe totay libay apparet, nōy est. qui itay
 ad dōtūy dōdy 10. 10. esse uolūy, Dei timēy et
 mali fugiēy. Christū uult sua Apostolay esse
 simplici, pō tamen mōdy pōnfatay. Matth. 10. 16.
 simplici in quay columbaray instay. quā ut illi pōnt
 akēyoy (simplici) ita dicitur ut columba. Hōy. 7.
 11. in bōdy, quod sit dōy. qd dōyoy hōdy. i. antūy
 (pō mente pōlōy) rāyōy dōdy. i. intellectu pō m-
 telligētiā ad dōpōndūy (addit R. Salomo tūybi)
 quod pōi bonūy aut malūy sit: et R. D. Kimbi, antūy
 pōā in simplicitate mō pōntiōy malūy quod pōi
 accidit. De quibūy uidēy est illa in dōdy nōy m-
 pōtā. i. uolūy. Talūy simplici dicitur in nouo
 Testamēto nōy pōlūy dōdyoy, pō et eplos. eplos
 tūy et dōdyoy. (simplicitay et pōntiā) coniungūt.

2. Cor. 1. 12. ut dōy mōdy et dōdyoy
 et pōntiā. s. pōntiā. 2. 15. Dōyoy
 mōy ad imaginē pōy nōy, nōy
 ut imaginē. Et dōpōntiā, nōy
 uolūy nōy pōntiā uolūy. s. pōntiā
 nōy q. qualis pōntiā uolūy. Dōy
 pōntiā, et rōntiā dōy mōdy.
 pōt. Dōy. Adamūy pōntiā dōy
 dōy dōy. de lapu pōntiā dōy mōdy
 mō uolūyōy pōntiā, pōntiā illi, et
 pōntiā pōntiā ipōy pōntiā
 fuit opūy. ita tūy nōy pōntiā om-
 actionē dōy. Itaq. quāy
 pōntiā, dōy pōntiā dōy nōy
 nōy mōdy (opōy) quāy pōntiā
 uolūyōy nōy dōy, illūy et
 quō pōntiā pōntiā est dōy, et
 pōntiā, pōntiā, et expōntiā est: dōy
 ad pōntiāy pōntiā nōy
 aliquid, atq. ita pōntiāy Adam
 dōy, mōdy, factūy dicitur.
 11. pag. 41. 1. 7. mōdy dōy
 A quo intellectu non pōntiā dōy
 ruy, pōntiā dōy mōdy aut, pōntiā
 lignūy, bonūy et malūy: pō bonūy
 et expōntiāy: malūy dōy pōntiā
 quod itay pōntiāy nōy
 uolūy. Quāy itay pōntiā
 tua est, ruy dōnt tūy sapientay
 pōntiāy pōntiāy: illūy, mōdy
 pōntiā. Et mōdy. qui uolūy